

Mythologia, Padoue, 1616 - 74 : Le Soleil sur son char

1 médaillon

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 029 : Le Soleil sur son char](#) □ a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 289

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 11/04/2024

κλαῖσι πυρὸς τερπὴν βασιλεὺς οὐσίας τιτάν.
κλαῦσι σολε ταύτη. Κυανός δὲ εἰπεῖν
εὐτέλης γενετή κλαῦδα τερπεῖσι εὖτοις.
Αὐτὸς θαυματούμενος οὐρανοῖς κατέβασι.
Αὐτὸς θαυματούμενος οὐρανοῖς κατέβασι.
Αὐτὸς θαυματούμενος οὐρανοῖς κατέβασι.
Αὐτὸς θαυματούμενος οὐρανοῖς κατέβασι.

Hunc crediderunt antiqui curram mergente
in Oceanum, ut ait Virg. in 3. Georgicorum:
Tum sol pallentes hanc unquam discurrit umbras:
Nec cum vultus equis altum petet aspera: nec cū
Proripidem oceani rubro lauit aquore currum.

Quidam poterunt equos Solis lumen efflare
solitos ē naribus, quam opinionem fecutus Virgilinus, ita scripsit libro duodecimo Aeneidos:
Postea vix summos spargebat lumine montes
Orta dies, cum primum alto se gurgite tollunt
Soli equi, lucemq; elatu naribus efflant.

Alii non mergi quidem Solem in Oceanum
crediderunt, sed in poculo navigare, quod &
Stelichorus, & Antimachus & antiquorum plu-
res credidetant. Verum dixerunt nominalii
Vulcanum thorum fabricasse Soli ita profun-
dam ex auro, ut in eo per noctem, cum ad Oce-
anum decessus diurno labore in eris perueni-
scet, & dormiebas navigare posset ad orientem. Ibi
eterrus illi pecteolo affabat, quem ascenderet
cum consenseret, quod faciesat quondam. Quae
opusio apparuit iustice etiam manuerti, ut pacet

ex his carminibus Pumilioris:
Ηέλιος μὲν γῆρας ἔχει τέλος οὐκ ἡμata πάντα
εἰδεῖνον αὐταυτογενεταῖς δεμίαι,
Ιπποτοῖς τε τοιούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
οἰκεῖνον προκίταστον εὔρων εἰσαναβοῖ.
Τοιούτοις μὲν γένεσιν πάντα πολυμητροῖς εύρεται
κοιλιανοῖς οὐδεὶς προπτερεῖ οὐκαμένη.
Χρυσοῦ τελείωτος οὐτούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
εἴρησθαις οὐτούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
Γαιας τελείωτοις οὐτούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
εἴρησθαις οὐτούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
εἴρησθαις οὐτούτοις εἴρησθαις οὐδὲ
Longa laborantem Solem lux propicit: illi
Nescitur ē latus tempore nulla quiet.
Nec cessatur eōn postquam Pallantis orta
In mare purpureis aīra fugient equis.
Fluctibus at lato: fert hinc Vulcanum: illum
Vulcani uinibus fecerat ipse fuit.
Ex auro, celestem polagi per summa volantem.
Spirituq; loci scriunt ab Hesperidum,
Donec ad Aeropas ueniat firma ut equorum
Curris, dum redest Memnonis alma parent.
Tunc alios scandit curris Hyperionē parent.

Fuerunt etiam qui putarunt ubi ad orientem
Sol periret, et rūm illi ab Horis paratum,
at non sua sonne aſſistere, cum ille sub ingum
equos Solis ventente Aurora adducerent. Ho-
merus libr. 4. Odyl. duos tantum Solis equos
Oo numerat.